

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **V. K.**, zast. JUDr. Vilémem Urbíšem, advokátem se sídlem v Bruntále, Eduarda Beneše 21, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2006, č. j. MSK 172725/2006, sp. zn. DSH/42351/2006/Ros, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 11. 2007, č. j. 58 Ca 44/2006 - 23,

t a k t o :

Věc se postupuje rozšířenému senátu.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti výše označenému rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Bruntál, Odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 26. 7. 2006, č. j. DSH – 14916/06/985, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byl stěžovatel uznán vinným tím, že dvakrát během dvou měsíců (dne 10. 1. 2006, resp. dne 8. 3. 2006) řídil osobní motorové vozidlo pod vlivem alkoholu; v prvním případě byla dechovou zkouškou zjištěna hodnota 0,86 g/kg alkoholu v dechu, přičemž lékařskému vyšetření spojenému s odběrem moči či krve se přes poučení o následcích odmítl podrobit, v druhém případě byla zjištěna hodnota 0,81 g/kg alkoholu v dechu a po následném lékařském vyšetření hodnota 0,76 g/kg alkoholu v krvi. Tím se stěžovatel dopustil porušení § 4 písm. b), § 5 odst. 1 písm. f) a § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi dle § 30 odst. 1 písm. h), i) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“) a přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle § 22 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích. Za to mu byla udělena pokuta ve výši 15 000 Kč a bylo mu zakázáno řízení všech motorových vozidel na dobu 24 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku.

Krajský soud žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl, neboť vycházel z toho, že v průběhu správního řízení nebyla porušena procesní práva stěžovatele. Ten měl možnost se vyjádřit ke všem podkladům a dostatečně se s nimi seznámit. Pokud se stěžovatel k jednomu ze dvou skutků nemohl ve správním řízení dostatečně vyjádřit, uvedl krajský soud, že stěžovateli byl dán dostatečný prostor, aby tak učinil, a nestalo-li se tak, jde to k tíži stěžovatele. Pokud stěžovatel nebyl přítomen ústnímu projednávání přestupku, dospěl krajský soud k závěru, že stěžovatel svou nepřítomnost na tomto jednání dostatečně neomluvil. Námítkou stěžovatele týkající se vad doručování během správního řízení, která byla vznesena po lhůtě k rozšíření žalobních bodů ve smyslu § 71 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též

„s. ř. s.“), při soudním jednání ve věci, se krajský soud v napadeném rozsudku vůbec nezabýval (nekonstatoval ani, že žalobní bod byl vznesen opožděně).

V kasační stížnosti stěžovatel krom polemiky se závěry učiněnými v napadeném rozsudku namítl nepřezkoumatelnost rozhodnutí soudu pro nedostatek důvodů rozhodnutí ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť se krajský soud žádným způsobem nevypořádal s žalobním bodem týkajícím se vad při doručování ve správním řízení.

Nejvyšší správní soud v jiné právní věci vydal dne 8. 4. 2004 rozsudek, č. j. 4 Azs 27/2004 - 74, v němž dospěl k závěru, že v případech, kdy v řízení před krajským soudem uplatnil stěžovatel námitky, s nimiž se krajský soud v odůvodnění rozsudku nevypořádal (a to i v případě, že tyto námitky nebyly uplatněny v žalobě), je takový rozsudek nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. I když rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo o další žalobní body lze podle § 71 odst. 2 s. ř. s. jen ve lhůtě pro podání žaloby, nemůže Nejvyšší správní soud sám zaujímat stanovisko k námitkám uplatněným před krajským soudem po této lhůtě, neboť by tak nahrazoval závěry krajského soudu a vyloučil by tímto postupem možnost bránit se takto formulovaným právním závěrům kasační stížností.

Rozhodující druhý senát Nejvyššího správního soudu se při předběžné poradě v této právní věci s výše uvedeným právním názorem čtvrtého senátu neztotožnil. Naopak je názoru, že postup naznačený čtvrtým senátem je přepjatým formalismem, pro nějž není důvodu. Pokud je žalobní bod uplatněn po lhůtě k tomu určené, má sice krajský soud v odůvodnění svého rozhodnutí uvést, že se žalobním bodem nezabýval z důvodu jeho pozdního uplatnění, avšak neučiní-li tak, nejde o nepřezkoumatelnost, která by byla s to způsobit nezákonnost celého rozhodnutí. Neobstojí ani argument čtvrtého senátu, že je tímto postupem de facto odebrána účastníkovi řízení jedna stolice. Krajský soud totiž při konstatování pozdního uplatnění žalobního bodu neprovádí žádnou skutečnou právní úvahu, ale toliko v souladu se zákonem konstatuje skutečnost, že žalobní bod byl vznesen po lhůtě k tomu určené.

Podle § 17 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, je proto věc předkládána rozšířenému senátu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Rozšířený senát bude ve věci rozhodovat ve složení: předseda senátu JUDr. Josef Baxa a soudci: JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Karel Šimka, JUDr. Marie Součková, JUDr. Marie Turková, JUDr. Miluše Došková a JUDr. Milada Tomková. Účastníci mohou namítnout podjatost těchto soudců (§ 8 odst. 1 s. ř. s.) do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení.

V Brně dne 13. srpna 2008

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu